

GENERÁL VESTENICKÝ: RUSKO JE NA CESTE K SUPERVEĽMOCI

- CZ24 News | 9. února 2022

USA/RUSKO: Generál Vestenický, podpredseda PSN: USA sa odmietajú prebrať z dvadsať rokov starostlivo spriadaného sna o ovládnutí celého sveta. USA, a v ich podruží celé NATO, sa do pozície nepriateľa voči Rusku postavili samy.

Rokovania, ktoré prebehli 9. až 13. januára 2022 medzi USA, NATO, OBSE na jednej a Ruskom na druhej strane, víťalo vo svete mnoho mierumilovných ľudí s nádejou na skoré vyriešenie rozbúrených vzťahov medzi veľmocami. Prím v protiruskom orchestri jednoznačne hrali USA. Zvyšné dve zoskupenia sa len viedli, pričom si ani neuvedomili, ako zas potvrdili svoju podriadenosť americkej moci. Dokazuje nám to nielen čas spotrebovaný na výmenu názorov, ale aj obsah argumentov predstretých verejnosti ústami poverených hovorcov. Ako ináč sa dá vysvetliť fakt, že rozhovory USA – Rusko trvali 1,5 dňa a po nich nasledujúce rozhovory NATO – Rusko len štyri hodiny.

Generálmajor v.v. Emil Vestenický, podpredseda politickej strany Práca slovenského národa

Rusko sa usiluje podporiť prirodzené vývojové procesy pre seba i všetkých zúčastnených. Svojou silou vytvára vhodné podmienky na spoločný rozvoj. Rysuje sa otázka, či má Rusko v tomto kolosálnom súboji s USA možnosť uspieť. Som presvedčený, že áno, ak zabráni piatej kolóne, ktorá je v domácom prostredí nadmieru rozšírená a dobre organizovaná, konať.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Pod vplyvom predsudkov

Kto očakával rýchly a jednoznačný výsledok, bol rokovaním sklamaný. Očakávania jasne podaných výsledkov tiež zostali nenaplnené. Napokon, tak to v diplomacii na nižších úrovniach chodí. Pravda je, že väčšina pozorovateľov sa prikláňa k názorom, že ruské „ultimátum“ bolo odmietnuté. Naznačuje to aj následný pokles kurzu rubľa proti doláru a euru. Osobne zastávam názor, že rokovania boli, napriek stanoviskám zverejneným vedúcimi delegáciami protistojacich strán, predsa len úspešné. Vychádzam z toho, že racionálne uvažujúci vrcholoví americkí predstavitelia, lebo tí z NATO a OBSE sú len vlečky, veľmi dobre chápu, že kvalita ruského štátneho vedenia sa oproti

deväťdesiatym rokom zásadne zmenila. Nastolili ciele smerujúce Rusko k postaveniu supervelmoci. V priebehu ostatných piatich rokov bolo ruskou stranou nielen ukázané, ale aj na praktických príkladoch dokázané, aká je skutočná sila a stabilita Ruskej federácie (RF) a možnosti jej armády. Keďže nie všetci predstavitelia americkej mocenskej elity myslia, vinou vlastných predsudkov, dostatočne prezieravo, nástoja na svojich prepadnutých zištných cieľoch. Ustúpiť ruským požiadavkám, ani pripustiť oprávnenosť ruských stanovísk nechcú, a vlastne zatiaľ ani nemôžu. Stali sa obeťou vlastnej propagandy, ktorou v dosahu svojho pôsobenia vytvorili rusofóbny stav psychiky verejnosti. Čo ľživo celé roky formovali, to v priebehu pár mesiacov, bez škody vo vlastných politických kruhoch, nezmenia. Pravda, skutočné špičky americkej politiky dobre vedia o ruskej sile. Úmerne chápu aj riziká spojené s možnou ozbrojenou zrážkou s Ruskom a vedia, že RF do tejto situácie sami dotlačili. Práve preto nelámam palicu nad prezentovanými výsledkami rozhovorov. Odhadujem, že sa dohodli a ruské požiadavky boli v tichosti prijaté. Oficiálne prezentovaný nesúlad je len nevyhnutná daň následkom dlhodobo vedenej protiruskej propagandy.

Na ostrí noža

Navyše, aj tí menej informovaní, ale vplyvní Američania sa snažia natahovať čas v nádeji, že ruskú vojenskú technologickú prevahu dobehnú. Tajne dúfajú v takú aktivizáciu síl ruskej piatej kolóny, že sa smer ruskej politiky otočí preč od zvrchovanosti a suverenity vlastného štátu a pôjde na ruku USA ako za čias Jelcina. Žijú už od školských časov v presvedčení, že egoistická vytrvalosť s plnou peňaženkou vyhráva nad múdrosťou a súdržnosťou. Preto vyhrocujú vzťahy, bránia ústretovosti v rokovaníach a tlačia situáciu na ostrie noža. Potrebujú čas, aby prišli na chuť a strávili kyslú uhorku v podobe „ultimáta“, ktoré im bolo predložené ruským kuchárom. Odmietajú sa prebrať z dvadsať rokov starostlivo spriadaného sna o lacných surovinách z Ruska a ovládnutí celého sveta. Ani pre radového amerického občana, totálne zmanipulovaného propagandou typu America first, nie je jednoduché zahodiť staré a vstrebať nové postoje k Rusku, založené na vzájomnom rešpekte, nastolenom poznaním reality. Americkí vodcovia potrebujú čas na zmenu zmýšľania celého prozápadného obyvateľstva. Na otočenie kormidla propagandy tak, aby porážka mala chuť víťazstva, je potrebná dlhodobá práca propagandistickej mašinerie. Som presvedčený, že po opracovaní verejnej mienky aj otvorene cúvnu pred ruskými požiadavkami. Na prekonanie propagandou vytvorených stereotypov im poslúži čas prechodného vzpierania sa, čo sa asi stretlo s pochopením aj z ruskej strany. Pokiaľ sa tak zo strany USA nebude postupovať, Rusko siahne ku krajnejším opatreniam, napríklad aj toho typu, o akom som písal na elektronických stránkach Extra plus 3. januára 2022.

Úder pod pás

Ruská strana je tento nevyhnutný časový úsek zrejme ochotná Amerike poskytnúť. Pravdaže, pridlho čakať iste nebudú, lebo v dnešných podmienkach technologický výskum a vývoj prebehne rýchlejšie než v minulosti. Samotná vojenská technologická prevaha RF je však len jedna stránka zákulisia ruskej odhodlanosti presadiť svoje bezpečnostné požiadavky. Sú pripravení všestranne. Dokazujú to aj okolnosti rokovaní v Ženeve. Týždeň pred ich začiatkom bol ruským štátobezpečnostným záujmom uštedrený nepekne asymetrický úder pod pás. Mal podobu pokusu o štátny prevrat, podľa vzoru farebných revolúcií, tentoraz v Kazachstane. Uzurpovať štátnu moc sa však sprisahacom nepodarilo. Prezident Kazachstanu Tokajev požiadal o pomoc Spoločenstvo nezávislých štátov (SNŠ). Zásah SNŠ bol bleskový, úspešný a v súlade s medzinárodným právom, keďže bol vykonaný na základe požiadavky prezidenta ohrozeného členského štátu. Aj keď ruskí výsadkári tvorili nosnú časť spoločnej mierotvornej misie SNŠ, zúčastnili sa na nej ďalšie okolité štáty vrátane vzdialeného Bieloruska a Arménska, ktoré SNŠ predsedalo. Kazašské udalosti vyniesli SNŠ na obdiv sveta. Spoločenstvo sa predstavilo, na rozdiel od NATO, nedávno chaoticky utekajúceho z Afganistanu, ako veľmi pohotová a vysokofunkčná organizácia s precízne rozdelenými úlohami. Mimoriadne

pozoruhodný bol priebeh celej tejto vojenskej pomoci. Vojaci SNŠ prileteli do Kazachstanu 6. januára, splnili stabilizačnú úlohu a už o týždeň, keď vo Viedni ešte bežali rozhovory s OBSE o ruskom „ultimáte“, sa začal odchod celého vojska domov. Rusko neposkytlo protistrane ani tú najmenšiu zámienku na obvinenie z agresie či zneužitia situácie. Na podanom príklade vidieť, že ruskí bezpečnostní analytici vypracovali úspešnú metodiku aj na členenie farebným revolúciám. Tento asymetrický úder obrátili na prospech mieronosných snažení RF a posilnili autoritu Ruska v celom priestore strednej Ázie. Na pokuse o štátny prevrat v Kazachstane zreteľne vidieť, že spoliehanie sa na možnosti piatej kolóny proti aktuálnej ruskej štátnej moci, či jej blízkeho okoliu, už nikomu úspech neprinesie. Takže aj táto cesta členenia ruskému „ultimátu“ je zarúbaná.

Mapa na ilustráciu úderu ruských ponoriek. Zdroj: generál Emil Vestenický.

Balamutenie svetovej verejnosti

Vráťme sa však k obsahu rusko-amerických rokovaní v Ženeve. Čo vlastne RF chce a prečo to chce. Rusko požaduje záruky svojej bezpečnosti, ktorá je ohrozená posunom hraníc NATO a tým aj jeho vojsk na východ. Potrebuje oddialiť možné palebné postavenia natovských striel od svojich hraníc aspoň o 1000 km na západ i juh. To by prinajmenšom znamenalo stiahnuť americké základne z územia štátov, ktoré vstupovali do NATO počnúc rokom 1999. Ak Rusko, z nejakých príčin, úspešne nedokončí 16. 12. 2021 diplomatmi započatú ofenzívu a nepresadí cúvnutie natovských odpaľovacích zariadení, tak neubráni svoju existenciu a všetky predchádzajúce rokovania stratia zmysel. Nepomôže ani znižovanie počtov JZ, pretože už nejde len o počty a kvalitu zbraní. V hre sú priestory ich rozmiestnenia, ktorých blízkosť k hlavnému mestu RF Moskve dáva trvalú a jednostrannú výhodu Západu. Dočasne a čiastočne ju vyváži len rozmiestnenie ruských rakiet na Kube, vo Venezuele či v Nikarague. To k strategickej stabilite nepovedie. Obe strany to vedia veľmi dobre. Tie všelijaké výhrady NATO proti presunu ruských vojsk na jeho území predstavujú len nekultivovanú zádrapku na spochybňovanie zvrchovanosti Ruskej federácie a balamutenie svetovej verejnosti. Nejde o formovanie žiadnej vojnovnej zostavy proti Kyjevu. Opak je pravdou. Ide o manévry vojsk s obranným cieľom. To musí uznať každý, kto je v týchto veciach viac odborník ako propagandista.

Rusi si čas na začatie diplomatickej ofenzívy vybrali na hranici možností, pretože dlhšie čakať by už prinieslo škodu. Sú v plnej technologickej pripravenosti a v období vrcholiacej prevahy ich bojových možností. Očakáva sa, že aj realizačné cesty budú dôsledné. Ak by však predsa len mali pravdu skeptici, a rokovania o ruských požiadavkách voči USA na zaručenie bezpečnosti RF by boli neúspešné, treba pamätať na výrok prezidenta Putina, ktorým vyjadril postoj rozhodnutého štátnika. V prípade neúspechu diplomatov sa poradí s vojakmi. Možnosti ruských vojakov som naznačil v svojom článku pre Extra plus, zverejnenom na jeho elektronických stránkach 3. januára 2022.

Provokácie Washingtonu

USA, a v ich područí celé NATO, sa do pozície nepriateľa voči Rusku postavili samy. Urobili to výroky svojich predstaviteľov, jednostranným odstupovaním od zmlúv posilňujúcich medzinárodnú bezpečnosť, počnúc zmluvou o protiraketovej obrane (PRO), cez zmluvu o likvidácii rakiet stredného a menšieho dosahu končiac zmluvou o otvorenom nebi. Pokračovali stupňovaním rusofóbnej propagandy a organizovaním jednotného postupu v sankciách. Či to chceme uznať, alebo nie, stále stojíme pred faktmi hrôz a výsledkov druhej svetovej vojny. Bývalý Sovietsky zväz, ktorého nástupníckym štátom je Rusko, zaplatil za víťazstvo v druhej svetovej vojne a tým aj za predpolie svojich štátnych hraníc so Západom, životmi 27 miliónov svojich občanov. Jeho západné hranice boli

od Moskvy, v časoch existencie Nemeckej demokratickej republiky, vzdialené 1700-1800 km. Dnes je to už len 500-600 km, čo sú bojové vozidlá a tanky schopné prekonať po cestách za 1-2 dni. Aj keď sú tanky pre ničenie v jadrovej vojne nepodstatné, ako iniciátor predstavy rýchlosti presunu pozemných vojsk a manévru v klasickej vojne, sú účinné. V dnešnej, potenciálne možnej atómovej vojne hrajú prvé husle rýchlosť a presnosť zasiahnutia cieľa jadrovou hlaviciou na jednej strane a možnosť vynútenia si opaku u protistrany. Na tieto hodnoty sú smerované výskumné a vývojové, obranné i útočné iniciatívy ekonomicky a zdrojovo dostatočne silných a inteligentným ľudským potenciálom obdarených štátov. Ruskej federácii sa napriek deštruktívnym postupom štátnej moci v deväťdesiatych rokoch, ale vďaka obrovskému úsiliu zachovaných a reštaurovaných vedeckých a výrobných kapacít v prvých desaťročiach po roku 2000 podarilo realizovať takú technológiu, ktorá dnes svojimi výkonmi výrazne predbieha kvalitu americkej výzbroje. Prevala je taká, že umožňuje RF vrátiť sa naspäť do pozície dominujúcej supervelmoci. Žiaľ, verejne prezentované postoje amerických politikov priam provokujú ruské politické osobnosti, aby začali používať výrok, ktorým sa pri každej príležitosti oháňal dve storočia pred n. l. rímsky politik Cato starší: Kartágo musí byť zničené! Taký postoj by neveštil nič dobré.

Hrozba odvetných úderov

Už pred dvoma rokmi sa čelní predstavitelia Ozbrojených síl RF, minister Šojgu i náčelník generálneho štábu Gerasimov vyjadrili, že odvetné údery Ruska nebudú namierené len na vykonávateľov agresie, ale budú vedené aj proti objektom, ktoré vydajú k tomu rozhodnutie. Keďže taký postup je daný protokolárne stanovenou pôsobnosťou, je z pripojeného obrázka zrejmé, kam môžu ruské odvetné údery smerovať.

Aj pri rešpektovaní 370 km širokého pásma amerických výsostných vôd sú ruské ponorky, vybavené raketami Zirkon, schopné vykonať do 4-7 minút úder tam, kde hrozí nebezpečenstvo z omeškania. Prielom PRO môžu vykonať strely Avangard a o tisíce ďalších cieľov v USA, na Aljaške, Grónsku, Kanade i celej natovskej Európe vrátane Slovenska, ktoré nebudú v ich dosahu, sa podelia hlavice rakiet Bulava s inými, doposiaľ málo zverejňovanými, ale zato rovnako výkonnými strelami, odpáľovanými z podzemných šacht či lietadiel, alebo systémami elektromagnetického boja. Toto nie je šírenie nejakej smiešnej propagandy, ale náznak reálnych možností, ktorými RF disponuje. Samotné USA iste nie sú celkom bezmocné, ale práve preto je potrebné bezpečnosť Ruska zaručiť. Len krajne bezohľadný subjekt politickej moci, zisťne či nábožensky zainteresovaný na rozbití RF, môže odmietať prirodzené právo na niečiu bezpečnosť a riskovať hroziace škody. Ukazuje sa, že na miesto Hitlerových tankov nastúpili americké doláre a spomienka na ním vyvolanú katastrofu sa vymazáva. Zdá sa však, že jeho ciele rozbiť Rusko zostali zachované, len už nie na prospech Nemecka.

Ak bude čitateľ prístupný historickým príkladom, tak zistí, že USA sa snažia podrobiť svojej vôli, svojim zámerom všetkých slabších, teda nielen protivníkov, ale aj partnerov. Naproti tomu Rusko sa usiluje podporiť prirodzené vývojové procesy pre seba i všetkých zúčastnených. Svojou silou vytvára vhodné podmienky na spoločný rozvoj. Rysuje sa otázka, či má Rusko v tomto kolosálnom súboji s USA možnosť uspieť. Som presvedčený, že áno, ak zabráni piatej kolóne, ktorá je v domácom prostredí nadmieru rozšírená a dobre organizovaná, konať. Štátne vedenie bude musieť vyvodiť pozorné závery nielen z obdobia 1937 - 1941, ale aj z posledných 20 rokov 20. storočia, a to aj pre personálnu politiku. Zdá sa, že to v období pred „ultimátom“ vykonalo a má svoj plán. Síce s množstvom realizačných variácií, ale jednotným cieľom, presadiť obsah „ultimáta“ bez zvyšku. Úspešné rokovania s Indiou a Čínou, ešte pred rokovaním v Ženeve, mnohé naznačujú aj o spojencoch. Možno návšteva Putina začiatkom februára v Číne prinesie novinky i vo finančnej politike.

AUTOR: Emil Vestenický

[ZDROJ](#)